

Altijd beleefd.

Rechter. — Hebt gij den diefstal alleen gepleegd ?

Beklaagde. — Neen, met welwillende medewerking van mijn vrienden.

De reden.

Dokter. — Uwe vrouw lijdt aan erge hoofdpijn.

Echtgenoot. — Dat ken ik. De oude hoed drukt haar te zwaar.

Dat ging niet.

Rechter. — Ge zijt beschuldigd van verschillende bedriegerijen onder de namen Schooter, Muller en Meier. Waarom hebt ge dat gedaan ?

Beschuldigde. — Wel, Edelachtbare, ik kan toch waarlijk voor zulke dingen mijn eerlijken naam niet gebruiken !

Het een of ander.

— Wel, heeft uw zoon al flink vorderingen gemaakt op de viool ?

— Wat zal ik u zeggen, ik weet 't waarlijk zelf niet recht, of hij is gevorderd, of wij zijn nu aan zijn gekras gewoon geraakt.

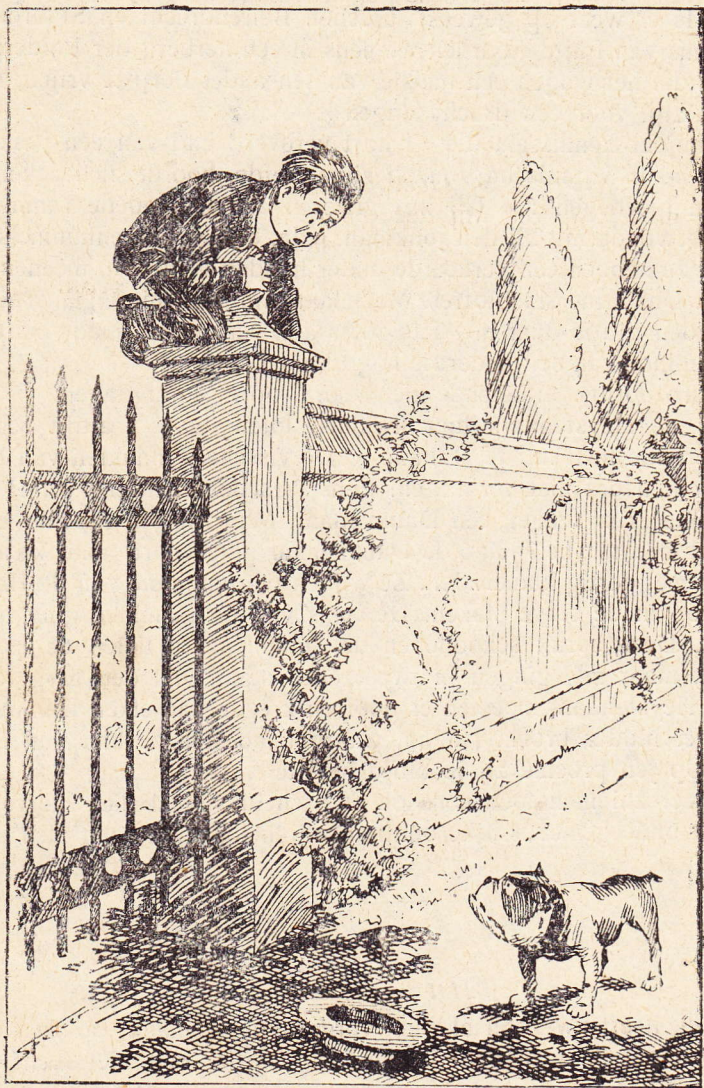
't Voornaamste.

— Hebt ge genoeg vertrouwen in mij om me vijftig frank te leenen ?

— Vertrouwen wel, maar geld niet.

Om te lachen.

Een lastige kwestie.

Dat klopt.

Zij. — Het moet toch verschrikkelijk zijn, als een zangeres merkt, dat zij hare stem kwijt is.

Hij. — Maar het is nog verschrikkelijker, als zij het niet bemerkt.

Ze had wat anders verwacht.

— Marie, — zei hij tot de dochter in zijn kosthuis. — Als ge wilt kunt ge mij de gestoorde rust en vrede hergeven.

— Spreek, — zei ze, — als ik kan, wil ik alles voor u doen. Het schoone kind bloosde, haar handen beefden.

— O, duizendmaal dank, — fluisterde hij. — Wees dan zoo goed, het bed van mijn buurman te verplaatsen. Hij snorrt zóó hard, dat ik geen oog kan toedoen.

Goed bedoeld.

't Was in den Winter. Mijnheer Smol zit in de herberg te vertellen van zijn kunst in 't schaatsen rijden en zegt dat hij in één dag op schaatsen van Oostende naar Turnhout is gereden.

Zijn knecht bemerkt echter, dat men het verhaal van zijn meester niet gelooft en hem gaarne willende helpen, voegt hij er aan toe :

— Ja, heeren, wat meneer zegt, is waar, maar ge moet weten, 't was de langste dag van 't jaar.

Praktisch.

— Wat hebt ge van de huwelijksreis meegebracht ?

— De keukenmeid uit het hotel, waar we 't lekkerst gegeten hebben.

Hij teekende toch.

Mevrouw. — Zoo uw broeder heeft nu een goede plaats ?

Dienstbode. — Ja, mevrouw, hij is als artist op een dagblad aangenomen.

Mevrouw. — En wat moet hij doen ?

Dienstbode. — Hij teekent op de platen de kruisjes, waar de moorden of de ongelukken gebeurd zijn.

Zoo niet bedoeld.

In een Engelsch blad verscheen deze aankondiging : « Wordt gevraagd een jonkman, voor het werk in een hof en het melken van een koe die een goede stem heeft en zijn meester 's avonds kan voorlezen. »

Hij liep er in.

Zebedeys kwam bij den burgemeester en zei : « Ik weet dat ge heel goed de wetten kent... »

— Ja, vriend, en de burgemeester, verschoof gewichtig zijn bril en wees dan naar dikke boeken. « Al wat daarin staat zit ook in mijn kop, » blufte hij.

— Ik heb dat gehoord, burgemeester, en nu zou ik u raad willen vragen voor een huwelijkszaak.

— Laat hooren ?

— Is het wettig, als een man de nicht van zijn weduwe trouwt ?

De burgemeester slaat even de oogen en peinsde.

— Ja ! verklaarde hij dan. De wet is er niet tegen.

— Zoo'n huwelijk kan dus gebeuren ?

— Natuurlijk ! Laat ze maar komen, ik zal de stukken opmaken.

— En ik acht het onmogelijk, hernam Zebedeus.

— Gij ! Kent gij de wetten ! En waarom acht gij het onmogelijk ! riep de burgemeester op een toon van minachting.

— Wel van een weduwe is de man dood. En als de man nu met de nicht van zijn weduwe wil trouwen, moet hij eerst uit het graf verrijzen en daarom acht ik het onmogelijk.

De burgemeester joeg Zebedeus nijdig buiten.

't Zou niet uitkomen.

Zij. — Ik ben vandaag bij een waarzegster geweest en ze voorspelde dat ik spoedig een nieuw kleed zou krijgen.

Hij. — Heb ik niet altijd gezegd dat de voorspellingen van die vrouwen nooit uitkwamen ? Ge hebt nu zelf gehoord hoe ze u maar wat wijs maken.

Ezel.

Een man die een ezel wilde verkoopen, vernam dat een zijner kennissen in een naburig dorp juist zoo'n dier wenschte aan te schaffen. Daarom schreef hij hem :

« Beste Herman. Als je een ezel koopen wilt, een werkelijk goede, denk dan s.v.p. ook eens aan mij ».

Hij zou het wel leeren.

Patroon (tot een bureeljongen, die een plaats vraagt). — Kent ge Fransch ?

Jongen. — Niet al te wel, maar ik vrij met een Fransche-keukenmeid.

Wacht maar !

— Wanneer ik eenmaal getrouwd ben, zal ik heer en meester in huis zijn, zeide de oudste zoon Frits.

— Dat heeft uw vader ook gedacht, toen hij op jouw leeftijd was, antwoordde mama.

In een Herberg.

A. — Zoudt ge graag iets willen eten, wat een dier reeds in zijn bek heeft gehad ?

B. — Neen, dank u wel !

A. — Dan vindt ge het zeker goed, dat ik de kalfstong alleen opeet !

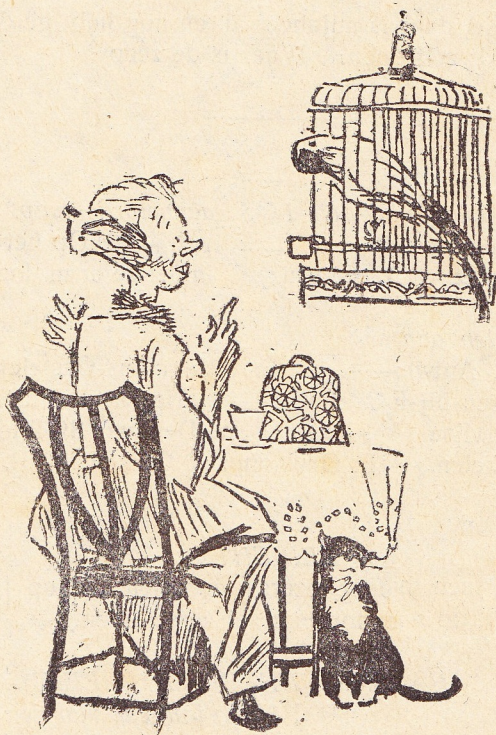
Gezondheid.

- Hoe is het, Jan ?
 — Goed, zou ik zeggen, als ik maar het rhumatism niet had in mijn linkerbeen.
 — Och, Jan, dat is de ouderdom.
 — Bijlange niet. Mijn rechterbeen is zoo oud als mijn linker, en ik voel daarin toch niets.

Gierig.

- Hoe vindt gij uwe nieuwe geburen, mevrouw Van Schrik ?
 — Wel 't is gierig, gemeen volk. Denk eens aan, verleden week leen ik haar onzen hamer en een nagel... En gisteren heb ik haar honderd frank te leenen gevraagd, — en ze heeft me dat geweigerd.

Coco mag gerust zijn.

Oude dame. — O, mijn lieve papegaai, nooit zal ik van u scheiden. Als een man mij tot zijn bruidje vraagt, zal ik de voorwaarde stellen dat gij en poes meegaat in ons huishouden....

Op zee.

Schipper. — Hela ! Jack ! wordt wakker ! Het schip is lek !

Jack (half slapend). — Laat me gerust.

— Er is aan eenen kant van 't schip een gat, en wij loopen onder.

— Maak aan den anderen kant ook een gat, en laat het water daar uit loopen !

In de gevangenis.

Bestuurder (tot 'nen gevangene). — Jan, 't is morgen uw verjaardag, en omdat ge u goed gedraagt, zou ik u wel willen een geschenk doen. Wat zoudt gij het liefst hebben ?

Gevangene. — Och, mijnheer, als 't u eender is, ik zou wel eens willen deelnemen aan 'nen hardloopersprijkskamp.

Tijdbeeld.

Jonge huisvrouw (haren thuiskomenden man een staaltje van haar zorg wilkende geven) :

— Hemel, Mietje, daar is mijnheer al, en nog hebt ge de sla niet gewaschen. Gauw, ik zal 't zelf doen... Waar is de zeep ?

Uitslag van den 10^{en} Raadselprijkskamp.

1. In geen enkele maand. — 2. Oogappel. — 3. Op het vuur. — 4. Geen een. Wegen loopen niet. — 5. een een. Men moet ze er in doen.

De prijzen vielen aan :

S. Bruyninckx, Antwerpen. — C. Ackermans-Casteleyn, Turnhout. — Cyriel Alliet, Beveren-bij-Roeselare. — Maria v. d. Putte, Boesinghe. — Jérôme Markey, Pervijse (W.-VI.). — A. Debaye, St-Truiden. — L. v. d. Weyer, Quaed-Mechelen. — F. Grymonprez, Ghistel. — P. A. Lieken, O. L. V. Waver.

BERICHT.

Wij kunnen thans aan onze lezers mededeelen, dat op 17 Februari « *Het Vlaamsch Gezin* » op grooter formaat zal verschijnen.

A. HANS' KINDERBIBLIOTHEEK.

Laatst verschenen werkje : B. HANS, *Jongens van den Waterkant.*

ROMAN.

Vraag aan uw dagbladverkoopers de afleveringen van den spannenden roman : « *DE SLAVINNEN VAN VLAANDEREN* », door A. HANS.

N^r 14.

Prijs 35 cent. — Abonn. per jaar 20,80 fr.

3 Februari 1923.

'T VLAAMSCH GEZIN

Geïllustreerd Weekblad

Redactie-Uitgave : Gebr. HANS, Contich.

Filips Van Artevelde

en andere verhalen

door A. HANS

